

భరణి పిక్చర్స్

గోపాలక్ష్మి

నిర్మాత - ద.రా.కృష్ణ. రామకృష్ణ

నవంబరు

క థా స ం గ్ర హం

ప్రతి మనిషికి కొన్ని 'నమ్మకాలు' వుండడం సహజం. ఆ నమ్మకాలే' అతిగా ఆచరణలో పెడితే 'చాదస్తాలు' గా తయారవుతే. అటువంటి 'చాదస్తాలు' గలవాళ్ళనే చాదస్తులు అంటారు.

భగవంతం అటువంటి 'చాదస్తులలో' ఒకడు. ఆయన యిప్పుడొక పెద్దలాయరు. ఆయన 'లా' చదివేటప్పుడు పరీక్షల ముందు ఆయనకు పెళ్ళి అయిందట. ఆ తరువాత 'లా' పరీక్ష తప్పాడట. తనకుపట్టిన 'గతి' తనకొడుకు చిట్టబ్బాయికి పడుతుందేమోనని ఆయన భయం. అందుకని 'లా' పరీక్షకి చదువుతున్న తన కొడుక్కి పెళ్ళిచేసినా, పరీక్ష లయ్యేవరకు కొడుకు, కోడలు, (లక్ష్మి) ఒకళ్ళతో ఒకళ్లు మాట్లాడుకోగూడదని ఆంక్ష విధించాడు. ఆ ఆంక్షను అమలుపరచడం కోసం తాను కోర్టుకుగూడా పోకుండా యింట్లోనే 'కాపలా' కూర్చున్నాడు. కొడుకుని మేడగదిలో బంధించాడు. దాంతో ప్రారంభమైందిచిక్కు !

నూతన వధూవడులలో విరహం ప్రకోపించింది. కాని భగవంతం అంటే యింట్లో అందరికీ హడలు. చిట్టబ్బాయి ఒక స్థాను

వేశాడు. దానికి తన బావమరిది' వారిని సహాయం కోరాడు. ఇద్దరూకలిసి ఒక దొంగ పెలిగ్రాం సృష్టించారు. లక్ష్మితల్లికి చాలా జబ్బుగా వన్నట్లు, కూతుర్ని అల్లుడ్ని చూడాలని తహ తహ పడుతున్నట్లు పెలిగ్రాం సారాంశం! నిజమేననుకొని భగవంతం కొడుకుని, కోడల్ని ప్రయాణంచేశాడు. ఆ వంకతో యింట్లోనుంచి వెళ్ళి భార్యతో ఒక హోటల్లో 'హనీమూన్' అనుభవించాలని చిట్టబ్బాయి స్థాను.

కాని - అరివాటులేని ఔపాసన పడితే మీసాలుకాలినట్లు - అబద్ధాలు ఆడడం చేతకాని చిట్టబ్బాయికి అన్నీ అవాంతరాలే ! ఒక అబద్ధాన్ని సమర్థించుకోదానికి - మరికొన్ని అబద్ధాలు ఆడవలసివచ్చింది.

వూరికి వెళ్లి అత్తగార్నిచూసి, కోడల్ని అక్కడేవవలి, కొడుకును సాయంత్రం రైలుకు తిరిగి రమ్మని భగవంతం ఆర్దరు వేశాడు. దాంతో వచ్చివెలక్కాయ గొంతున బడింది చిట్టబ్బాయికి.

హాళోవున్న పెద్ద హోటల్లో మకాం పెడితే తెలిసిన వాళ్ళు చూస్తారనే భయంతో - చిట్టబ్బాయి ఒకమారుమూల చిన్న హోటల్లో తన భార్యను వదిలి, మరో అబద్ధంతో తండ్రిని మభ్య పెట్టి వెంటనే తిరిగి వస్తానని ఆమెతో చెప్పి, యింటికి వెళ్ళాడు.

వెళితే - అక్కడ అనుకోకుండా మరో అనాంతరం వచ్చి యింట్లోనే చిక్కుకు పోయాడు. లక్ష్మి తల్లిదండ్రులు పొరపాటున ఈ వూరు వస్తే రహస్యం బయట పడుతుందేమోనని, వాళ్ళు రాకుండా చూద్దానికి వారి లక్ష్మిపైట్టింటికి వెళ్ళాడు. అక్కడ అనుకోకుండా వస్త్రీకులు తారుమార్చే, వారి ఒక నాటకంలో వేషం వేయవలసి వచ్చి, కాలు విరిగి, మంచ మెక్కాడు.

ఎప్పుడూ యింట్లో కాలు బయట పెట్టని లక్ష్మి హోటల్లో విపరీత పరిణామాలను ఎదుర్కొనవలసి వచ్చింది. తండ్రికి తెలియకుండా మేడమీదనుంచి గొట్టంద్వారా కిందకిదిగి, అర్థ రాత్రి వేళ హోటలు చేరుకున్నాడు చిట్టబ్బాయి. లక్ష్మియింటికి పొదానని గొడవ చేసింది. ఎలాగో సర్ది చెప్పి ఒప్పించాడు చిట్టబ్బాయి.

కథ అంతటితో ఆగలేదు. లక్ష్మి బెదురు చూపులు, అర్థ

రాత్రివేళ చిట్టబ్బాయి రాక పోకలు చూచి హోటల్లో వాళ్ళు ఆ వుద్యాదంపతులను ఎవరో లేపుకు వచ్చిన రకమని అనుమానించారు. పైగా చిట్టబ్బాయికి ఒక 'నరదా' బుద్ధిపుట్టింది.

తండ్రి కయంవల్ల తమ పెళ్ళినరదాగా జరగలేదని - అందు వల్ల మళ్ళీ గాంధర్వ వివాహం చేసుకోవాలని, హోటలు గదిలోనే చిన్న పెళ్ళి ఏర్పాటు చేశాడు. పెళ్ళి సామాగ్రికని బజారుకు వెళ్ళితే - అక్కడ తమ గుమస్తా కనిపడ్డాడు.

అతన్ని తప్పించుకుని సొరిపోయి వచ్చి హోటలుకు చేరుకోవడంలో - వచ్చు వారేసుకున్నాడు. హోటలు వీలు కట్టడానికి డబ్బులేదు. 'వారి' ఎస్తాని గదాఅన్న అశతో, పెళ్ళి కార్యక్రమం నిర్విఘ్నంగా సాగించాడు. గదిలో జరుపుకున్న పెళ్ళి తతంగం, తలుపు చాటునుండి విని - హోటల్లో నకులుంబంగా కాపరాలు చేస్తున్న మర్కాదస్తులు - చిట్టబ్బాయిని వింటేనే అడిగారు. పోలీసుల్ని పిలుస్తామని బెదిరించాడు. తాను అగ్నినిశీగ పెళ్ళి చేసుకున్న దంపతులమని వాళ్ళను సమ్మంజేసరికి చిట్టబ్బాయికి తల స్రాణం తోకకి వచ్చింది. హోటలు వాడు అద్దె చెల్లించి, గది

భాళి చేయమని ఖచ్చితంగా చెప్పాడు. కానీ దబ్బేది? ఏదో సామెత చెప్పినట్లయింది చిట్టబ్బాయివని!

నాటకాల కంపెనీ నాయకుడు - చిట్టబ్బాయి పాత స్నేహితుడు, ఆ హోటలుకే రానడంతో చిట్టబ్బాయిప్రాణం లేచివచ్చింది. కాని ఆ స్నేహితుడు ఇంతకంటే దిరిగిపోయింది. అతని దగ్గరా దబ్బు లేదు. కాని తెలివివుంది. హోటలువాడి కళ్ళుకప్పి నపత్నీకంగా ఏలాగో బయటపడ్డాడు చిట్టబ్బాయి.

తీరా యింటికి వెళితే - మరో విచిత్ర పరిణామం ఎదురైంది.

ఏమిటది?

కడుపుబ్బ నవ్వించే యీ చిత్ర విచిత్ర సరస వినోద సన్నివేశాలన్నీ కాగితంమీద చదవడం కంటే వెండి తెరమీద చూడడం మంచిది!

భరణి వారి 'గృహలక్ష్మి'ని సకుటుంబంగా చూడండి.

పాడినవారు : పద్మశ్రీ భానుమతి

రచన : సముద్రాల

లక్షి : మేలుకోవయ్యా కావేటిరంగా శ్రీరంగా
మేలుకోవయ్యా....

తెల్లవారెనురా, విహంగ శీతానారా,

అంతే ఉదయాద్రిపైన,

అరుణాకాంధి విరిసెనా.... || మేఘం ||

చల్ల చిలితే భామలా, కంకణాల మ్రోత లవిగో
రుమ్మనీ, నినులెమ్మనీ-

పిలిచేను తేట తీయగా ,,మేలుకో,,

పసిడి వాటిలో, విరజ్జాడి మూలలలో
దానకోటి వేచినారు.

నీదు సేనలు పేయగా ॥ మేలుకో ॥

పొడిసవారు : పద్మశ్రీ ఛానుమతి

రచన : దాశరథి

ପଞ୍ଜିକା: ଚାରିଚାରି ଗୋଷାଲକ୍ଷଣ ଚାରିଆରି

బొద్దు పోయే నిదురించవలె

ముడులియ్య **॥ జాతిలాభి ॥**

షేడమీద బూచివాడు

డాగుచేస్తే వచ్చేసాడు

తొలిదలచి పవళించవల్యా

పరిసరము:

॥ श्रीगणेशाय ॥

ದೊಡ್ಡನೆಂದಾ ಪಾಲಾರಗಿಂವಿ

నెజిమీదా బిఖోవయ్య

వింశతీతమే దామికానీకు

సీమలించి అంతా

కథకుమూలం చిహ్నగదయ్య

చక్క-చయ్యా

॥ वाचं धेनुमुपासीत ॥

విండు జాబితా తారాదశాగే

నీట కలువా వింగి చూసే

శ్రీలక్ష్మీమః నమః విలిపితః

నీకు నిదురా రానేరాదా

తొలి బాడే శిశుకాయపయా

నామమాత్రము

॥ वाचिवाच ॥

3

పాడినవారు : పద్మశ్రీ భానుమతి
ఘంటసాల

రచన : నారాయణ రెడ్డి

చిట్టి : కన్నులే నీకోసం కాచుకున్నవి
వెన్నెలలే అందుకని వేచియున్నవి

లక్ష్మి : కన్నులే నాకోసం కాచుకున్నవా ?
వెన్నెలలే అందుకని వేచియున్నవా ?
ఒంటరిగా నిన్నే నిరురించ మన్నవి
కొంటెకనం ఈ రేయి కూడదన్నవి
కూడదన్నవి

||కన్నులే||

చిట్టి : అందమైన ఆపేశం ఆగనన్నది

లక్ష్మి : హద్దులోన వుంటేనే అందమున్నది

చిట్టి : తుళ్ళిపడే నామనసే చల్లబడాలి

లక్ష్మి : చందరుడే పిన్నుగవి జాలిపడాలి-జాలిపడాలి ||కన్నులే||

చిట్టి : విరహంలో నాతనువే వేగుచున్నది

లక్ష్మి : తీయవి ఆ విరహంలో హాయివున్నది

చిట్టి : ఎందుకీలా నన్ను సతాయించువు నేడూ

లక్ష్మి : మాటలింక బాలునులే మామవున్నాడు
చందమామ వున్నాడు

||కన్నులే||

4

పాడినవారు : ఘంటసాల

రచన : నారాయణరెడ్డి

చిట్టి : వినవే ఓ ప్రేయసాలా
వివరాలన్ని ఈవేళా
మగువలు ఏమిచేయాలి

లక్ష్మి : ఏం చేయాలేం ?

చిట్టి : ఏం చేయాలా ! మగనికి సేవచేయాలి ..

||వినవే||

సోక్రి : కార్యేషు దాసీ, కరణేషు మంత్రి
భోజ్యేషు మాతా, శయనేషు రంభా

||వినవే||

లక్ష్మి : ఏమిదో ఆ వివరాలు?

చిట్టి : తెల్లవారగనే లేవాలి, నన్ను
మెల్లగ నిద్దురిలేసాలి
లేత నవ్వులే రువ్వాలి, నా
చేతికి కాఫీ యివ్వాలి
రెండ్రు రూములు దాటకముందే
నిండైన విందులు చేయాలి

లక్ష్మి : ఊఁ తర్వాత ?

చిట్టి : ఇహ సాయంత్రం
నీటుగ మస్తాబు కావాలి, ప

న్నీటి జల్లులా రావాలి,
మల్లల పానుపు వేయాలి, చల్ల
చల్లగ గంధం పూయాలి, అత్త
మామ సేవతే కాస్తమాని

లక్ష్మి : మాని !

చిట్టి : ఈ చందమామ సేవతే చేయాలి

లక్ష్మి : అబ్బా ! పెద్దలిస్తు ! కష్టమండీ !

చిట్టి : కష్టమంటే ఎలా ?

సాకి : అనాడు సీతమ్మ ఏమిచేసినది ?
అడవిలో విభునితో విడిదిచేసినది
అలనాటి దమయంతి ఏమిచేసినది ?
నలునికై తనువెల్ల ముడుపుచేసినది
నతి చంద్రమతి నాడు ఏమిచేసినది ?
పల్లెకై బ్రతుకంత దారవోసినది

లక్ష్మి : ఇంకా

చిట్టి : లక్ష మాటలిక ఎందుకులే
'గృహలక్ష్మి' ధర్మమెప్పుడింతేలే

॥వినవే॥

॥వినవే॥

పాడిన వారు : బాణమురళి కృష్ణ
మదనజనక గిరివారి
మగువలనేలు మురారి
రాధిమనసే దోచినవాడా
రాసలీలల తేలినవాడా
గోపికలే నిను కోరిన వేళా
కొనరి కొనరి దరిజేరవదేలా

రచన : శ్రీ శ్రీ

॥మదిస॥

॥మదిస॥

పాడినవారు : పద్మశ్రీ భానుమతి,
మంటసాల

రచన : ఆరుద్ర

చిట్టి : మనలో మనకే తెలుసునులే ఈ
లక్ష్మి : మధుర మధుర మగు ఆనందం
మరపురాని మన కల్యాణం
మరపురాని మన కల్యాణం ...

॥మనలో॥

లక్ష్మి : మనసే పరిణయ వేదిక మన
వలసే మంగళ గీతిక

చిట్టి : చూపే పిలచే శుభలేఖ - కను
చూపే పిలచే శుభలేఖ

లక్ష్మి : లేత కోరిక ప్రేమకానుక

॥మనలో॥

చిట్టి : మన స్వాగత మన్నవి హృదయాలు
అభినందన అన్నవి అందాలు

లక్ష్మి : పరుసముజల్లే పన్నీరు
కోటితలపులు కోరిపించెను
నవ్వుల పువ్వుల దండలు
నవ యవ్వన జ్యోతులె హారతులు

||మనలో||

చిట్టి : తొందర చేసే శావాలు
ప్రేమా యాత్రకు సాగమన్నవి

||మనలో||

పాడినవారు : మార్గవపెద్ది సత్యం
పితాపురం వాగేళదరామ

రచన : కొనరాజు

“రావణాంజినాయం” నాటకం

రావ : ఎవడూరా అక్కడ ?

భటు : చిత్తం ప్రభూ

రావ : ఏడీ : మన అశోకవనమును వ్యంసముచేసిన ఆ కోతిని
ప్రవేశ పెట్టాడు.

(హనుమంతుని ప్రవేశం. రావణుడు వికటాట్టహాసం చేస్తాడు)

హను : (యికిరిసాడు)

రావ : (కోపంతో) ఏమీ, నన్ను వెక్కిరిస్తావా ?

హను : వెక్కిరింపు కాదు, నా నవ్వుతీరే అంత !
నీది వికటాట్టహాసము. నాది మధుర మందహాసము,

రావ : చాలించు నీ వాచాంత ! ఓరీ కోతి !

హను : ఓయీ! రావణా! మర్యాదయిచ్చి శుచ్చుకొనుము.

రావ : కోతికి మర్యాదా ? హ్హహ్హహ్హ.

హను : ఆశు నీ నవ్వు. నేను కోతినికాదు, వానరుడను. నేను
ఈ బ్రహ్మాండచే బంధింపబడ్డది శక్తిలేక కాదు. నిన్ను
చూడవలెనను ఆశచే అశక్తునివలె నటించితిని. నేను
దూతను. నన్ను గౌరవించుట నీ ధర్మము.

రావ : దూతవా? ధూర్తుడవా? నీకు గౌరవము యిచ్చుటయా ?

హను : గౌరవము నువ్విచ్చే దేమిటి? నేనే తీసుకొనెదను.

రామరామ రామసీతా
రామరామ రామసీతా
జై జై రామ్ జానకిరామ్
జై జై రామ్ జానకిరామ్
రామ్ - రామ్ - రామ్

రావ : ఏమిటి కోతిచేష్టలు ?

హను : ఓయీ దుష్టా ! వది తలల రావణా ! యివి కోతి
చేష్టలా? కాదు. నీకంటె ఎత్తైన అవనంమీద కూర్చు
న్నాను. ఇక నోరు మూసుకుని అడగవలసిన ప్రశ్న
లేమిదో అడుగు.

రావ : కం॥ వానరుడవు నీ చేష్టలు

మానవు, యిటు కోకముడిచి

మాన్యుని వోరెన్

పై నుండ ప్రయత్నింతువు

ఏనుగునకు సొటి దోమ ఎటులొనా చెప్పుమా !

నీ తలబిరుసు దిగవిడిచి వినుమా :

దానవుల కది నాధుడను, ఈ

రాణువుకు యజమానుడను, అధి

మాన హీనుడవౌచు, న నష్టిన

మాన పరుప దలంచినను నీ

గతి యేమో తెలియూ - ఓకోరి నీ

ప్రతుకేమో తెలియూ

వ॥ ఓరీ వానరాదమా ! మా అంక కెట్లు వచ్చినావు ?

వీక్షూరి వాడవు నీవూ - అరె

యిచ్చోట కెటువచ్చినావూ ?

హను : ఆవు నీపాట, విను నా పద్యం.

వ॥ నీక నిటకు దెచ్చి చెరనుంచి నానది

చార్త నాకించి వచ్చినాడ

రావ : నముద్రము నెట్లు దాటితివి ? ఈదినావా ?

హను : లామవమున వనది లంఘించినాడను

మారుతాత్మజుండ మాటలేలా ?

రావ : అయిన మా వనములో చెట్లను ఏల పీకితివి ?

హను : చెట్లను పీకక నీ తలను పీకనా ? చెట్లను పీకుట
మాకు చెరలాట.

రావ : ఏమి నీ పిచ్చిపిచ్చి జనాబులు ?

హను : మరి ఏమి నీ చచ్చుచచ్చు ప్రశ్నలు ? కూర్చో

రావ : ఏయ్ !

ఏమి పనికై వచ్చినావూ - నిన్ను

నివరంపగా వచ్చినావూ ?

హను : రాముడంపగ వచ్చినానూ; పరం
ధాముడంపగ వచ్చినానూ

రావ : హా హా హా !

హను : మా రామమండ్రుడు సామాన్యుడు కాదు -
సాక్షాత్తు

రావ : మానవుడా ?

హను : కాదు, భగవానుడు !

రావ : పిచ్చివాడా ! పెళ్ళాన్ని అపహరిస్తే
ఏడుస్తున్నవాడు, భగవానుడా ?
సతని గోల్పోయిన వాడా, - నిన్ను,
బ్రతిమాలి కొని పంపినాడా ?

హను : ఏయ్ ! సీతనెందుకు తెచ్చినామో - నీకు
చేటు మూడెను తెలుసుకోవూ !

రావ : కోతివాడవు నిన్ను జూడ, అబ్బి
రోత పుడుతుంది పోపోరా !

హను : రాక్షసాధమ నిన్నుజూడ - గోళ్ళ
రక్క బుద్ధవుతుంది తేరా !

రావ : కం॥ ఏమోమో వాగుచూ నా

సామర్థ్యము దెలియ కిట్లు జడిపించెదనా
నీ మన గర్వం బడచెద
ఏ మాత్రము శక్తి గలదో
యిక జూచు కోరా ! నీ రాముని
యిక దలచు కోరా !

హను : పరుల అలిని, దొంగ చాటుగ
పట్టి తెచ్చిన మోసకారీ !
తగుదనని మాటాడుదువు - ఒక
తన్నుతో మహిమూలి పోదువు
యిక తలచు కోరా నీ తాతను
నీలంకంత - మట్టమా లేరా !

రావ : ఓరీ ! భటులారా ! చూచెదరేమి ?
ఈ కోతి తోకకు నిస్సంటించండి

హను : మంచిది - మంచిది - నేనూ నిప్పుతో సమే
వెదుకు చున్నాను. నా తోక నిప్పుతో నీలంక
తగల బెట్టెదను.

రావ : దిగు. కిందకు దిగు

హను : దిగు దిగుమని గద్దించువు
 దిగ కుందునె - నీకు కీడు దేకుందునె - ఈ
 నగ చరుశక్తి నెరుంగవు
 పగతుర మర్దించు భీమ బలాదను సుమ్మి :

8

పాడినవారు : పద్మశ్రీ భానుమతి

రచన : శ్రీ శ్రీ

లక్ష్మి : మావారు శ్రీ వారు మామంచివారు
 కలనైన క్షణమైన ననువీడలేరు
 నను వీడలేరు

॥మావారు॥

ఈహ తరంగాల ఉయ్యాలూగే
 ఊర్వశిని నేనే - మేనకను నేనే,
 ప్నేహానురాగాల నెరియేటతేలి
 శ్రీవారి నలరించు దేవేరి నేనే

॥మావారు॥

ఆనందలోకాల సయ్యాటలాడే
 ప్రేయసిని నేనే శ్రీమతిని నేనే
 మందార మకరంద మాధురులకోరి
 మనసార దరిచేరు దొరగారు వీరే

॥మావారు॥

న టీ న టు లు :

పద్మశ్రీ భానుమతి, నాగేశ్వరరావు,
రంగారావు, పద్మనాభం, రమణారెడ్డి సూర్యకాంతం,
అల్లు రామలింగయ్య, రాజ్ బాబు, రావి కొండలరావు,
పినిశెట్టి, లంక సత్యం, బాలకృష్ణ, (గెస్తు) చలపతిరావు,
డా॥ శివరామకృష్ణయ్య, కె. వి. చలం భాస్కరరావు,
సారధి, హనుమంతరావు, వల్లాది, నాగరాజరావు,
కృష్ణారెడ్డి, జి. ఎన్. స్వామి (గెస్తు) గణపతిభట్,
సీతారాం, ఏ.ఎల్. నారాయణ, రఘురాం, రాంప్రసాద్,
కృష్ణమూర్తి, భీమరాజు, రమేష్, ఋష్యేంద్రమణి,
రాధాకుమారి, ఉదయలక్ష్మి, సత్యవతి, లక్ష్మి,
అంజని, సునితాదేవి, వనజ, తదితరులు.

నేపథ్య గాయకులు

ఘంటసాల, బాలమురళీకృష్ణ, మాధవ పెద్ది,
పి. నాగేశ్వరరావు

సాంకేతిక వర్గం

రచన :

సంగీతం :

చాయాగ్రహణం :

ఆపరేటివ్ కెమెరామన్ :

శబ్దగ్రహణం, పాటలు,

రీ రికార్డింగ్ :

రికార్డింగ్ :

కళ :

కూర్పు :

సహాయకుడు :

అలంకరణ :

దుస్తులు :

సహాయ దర్శకులు :

నిర్మాణ నిర్వహణ :

ప్రొ సెసింగ్ :

స్టూడియో :

రికార్డులు : హెచ్. ఎం. వి. & కాలంబియా

నిర్మాత - దర్శకుడు : రా మ కృష్ణ

— న వ యు గ

డి. వి. వరసరాజు

యస్. రాజేశ్వరరావు

సి. నాగేశ్వరరావు

దశరథరామయ్య

పి. వి. కోటేశ్వరరావు, సి.యస్.ఆర్.

యస్. రామారావు

రాజేంద్రకుమార్

బి. హరినారాయణ

సి హెచ్. వెంకటేశ్వరరావు

పోతరాజు, బి. గోవిందరావు

వి. ఎస్. గాంధీ, నారాయణరావు

భీమేశ్వరరావు, హనుమంతరావు

సి. వెంకటరత్నం, వినోద్

విజయా తేజారేటరి (రంగనాథన్)

భరణి